

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Novák Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Veres Zsuzsanna ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen jognyilatkozat pótlása iránt az Egri Városi Bíróság előtt 6.P.21.253/2008. szám alatt folytatott és másodfokon a Heves Megyei Bíróság 2.Pf.25.006/2009/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperesek részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A Legfelsőbb Bíróság kötelezi az alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati költséget.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a másodfokon helybenhagyott ítéletével tényként megállapította, hogy az egri 6466 helyrajzi szám alatt nyilvántartott, a perbeli ingatlan 8/9 részben a felperes, míg 1/9 részben az I.r. alperes tulajdonában áll, ezt az utóbbi 1/9 részt a II.r. alperes hasznélvezeti joga terheli. A felek az ingatlant a felperes jogelődje és az I.r. alperes között létrejött szerződés alapján használják és birtokolják.

A felperes 2004-ben a használatában lévő telekrészen elhelyezett rossz állagú favázás felépítmény helyére - amely egyébként egy részben nyitott tárolót jelentett -, építési engedély nélkül téglafalás nyári konyhát épített. Ehhez előzetesen az alperesek beleegyezését nem kérte.

Több mint másfél évre a nyári konyha elkészülte után az alperesek tiltakozást jelentettek be a szabálytalanul és engedély nélkül épített épület tekintetében az illetékes polgármesternél, ahol a létesítmény fennmaradásának engedélyezése iránt eljárás indult.

Figyelemmel arra, hogy az alperesek az engedély kiadásától elzárkóztak, a felperes a bíróságnál előterjesztett keresetében a fennmaradási engedély kiadásához az alperesek jognyilatkozatának bírósági ítélettel történő pótlását kérte. Az az egész eljárás keretében nem volt vitás, hogy a jognyilatkozat pótlásának a Ptk. 5.§-a (3) bekezdése szerinti feltételei a felperes oldalán megvalósultak, az alperesek a hozzájáruló nyilatkozat megadásának megtagadását azzal indokolták, hogy az adott építmény fennmaradásának engedélyezése a tulajdonosi érdekeiket sérti, ugyanis a felperes a felépített konyha tetőszerkezetét az alperesek kizárólagos használatában álló épület tetőszerkezetének részbeni megbontásával az épületük főfalára terhelték rá és ezzel csökkentették az épület állékonyságát, amellett a főfal vizesedésének is kitették az épületet.

Az elsőfokú bíróság a 3. sorszámú végzésében tájékoztatta az alpereseket, hogy azok a műszaki tények, amelyeknek fennállására figyelemmel nyilatkoztak úgy az alperesek, hogy a tulajdonosi döntésük nem valósított meg joggal való visszaélést, mert a felperes által létesített építmény fennmaradása elleni tiltakozással a saját épületüket, illetőleg annak az állagát védték, a bíróság által ugyanott rögzített tájékoztatás szerint kétséget kizáró módon szakértői bizonyítás eredményeként állapítható meg, ehhez a bíróság a szükséges ismeretekkel nem rendelkezik.

Az alperesek a bírói tájékoztatás és figyelemfelhívás ellenére úgy nyilatkoztak, hogy szakértők bevonására az ügyben nem tesznek indítványt.

Az elsőfokú bíróság ilyen előzmények után a meghozott ítéletével a fennmaradási engedély kiadása iránti közigazgatási eljárásban szükséges alperesi jognyilatkozatot ítéletével pótolta.

Az ítélet ellen fellebbező alperesek a továbbiakban az eljárás megismétlése érdekében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránt terjesztettek elő fellebbezést azzal, hogy az épület fennmaradásához szükséges jognyilatkozatuk pótlása különös méltánylást érdemlő magánérdekeik sérelmével járna, amelyet most már szakértő bevonásával kívánnak bizonyítani.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Utalt arra, hogy önmagában az alperesek tényállítása az általuk csatolt fényképek és vázrajz alapján nem állapítható meg, így ezekből nem derül egyértelműen ki az, hogy a kivitelezés során az alperesek tulajdonosi érdekei valóban sérültek és a felperes az építkezéssel az alpereseknek kárt okozott, ami miatt az alperesek indokoltan zárkóztak el a jognyilatkozat kiadásától. Külön utalt a másodfokú bíróság arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp.3.§-ának (3) bekezdésében meghatározott tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, felhívta az alperesek figyelmét a szakértői bizonyítás szükségességére. Ennek ellenére az elsőfokú eljárás során az alperesek ilyen bizonyítást nem ajánlottak fel, szakértő kirendelését az ennek szükségességéről szóló tájékoztatás ellenére nem kérték, a másodfokú eljárásban nem valószínűsítették, hogy a bizonyítási indítvány elmulasztása önhibájukon kívül történt.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság osztva az elsőfokú bíróság ténybeli és jogi álláspontját az elsőfokú ítélet helybenhagyását látta indokoltnak.

A jogerős ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a korábbi álláspontjuk kifejtésével azt kívánták igazolni, hogy a felperes általi építkezéssel okozott az az állagsérelem, amelyet az épületük szenvedett, szakértők bevonása nélkül is a becsatolt fényképfelvételek alapján egyértelműen megállapítható volt, de ha a bíróság ezt nem látta elégségesnek, akkor az eljárás megismétlésével a szakértő bevonása az, amellyel a tényállás megalapozottan tisztázható.

A felperes ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése szerint felülvizsgálati kérelem akkor terjeszthető elő, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő.

Jogszabályt sért a megalapozatlan határozat is, így ha az ítélet a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésén alapul, a bíróság ténymegállapításai a bizonyítási eljárás és a per egyéb adataival ellentétesek, vagy a bíróságnak azokból levont következtetései nem helytállóak.

Az alperesek a felülvizsgálati kérelmüket a másodfokon előterjesztett bizonyítási indítványuk mellőzésére - mint eljárási szabálysértésre - alapozták.

Bizonyítási indítvány előterjesztésének már az eljárás fellebbezési szakaszában sincs helye, illetve az nem fogantatosítható, ha az állapítható meg, hogy a fél a bizonyítékok előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedik és a kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget (Pp.235.§ (1) bekezdés). A jelen esetben az alperesek tájékoztatása és figyelemfelhívása a szakértői bizonyítás szükségességéről az elsőfokú bíróság által a leghatározottabban megtörtént. Ehhez képest az alperesek által elmulasztott bizonyítási indítvány hiányában a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a bizonyítékok okszerű és helytálló mérlegelésével helyes tényállást állapított meg és az azon alapuló döntése is megfelel a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezéseknek.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperesek a Pp.78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes felmerült felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2009. november 18.

Dr. Kazay László s.k. a tanács elnöke, Dr. Pilishegyi Mária s.k. előadó bíró, Dr. Harter Mária s.k. bíró